

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 66.729 van 10 juni 1997  
in de zaak A. 73.108/VII-15.178.**

In zake : Gerard STEVENS,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en  
E. EMPEREUR,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,  
kantoor houdende te BERINGEN,  
Scheigoorstraat 5.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Gerard STEVENS  
op 3 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van  
27 november 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu  
en Tewerkstelling houdende uitspraak over het beroep  
ingediend tegen de beslissing van de bestendige depu-  
tatie van de provincieraad van Limburg houdende gedeel-  
telijke weigering van de milieuvergunning om het vergund  
gemengd veebedrijf van verzoeker, gelegen Kiekoet 16 te  
3910 Hamont-Achel, te veranderen door uitbreiding met  
15 zeugen en 150 biggen jonger dan 10 weken en  
5000 mestkippen tot een totaal van 300 mestvarkens,  
65 zeugen, 150 biggen jonger dan 10 weken en  
24.800 mestkippen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de  
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
E. LANCKSWEERDDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 maart 1997  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april  
1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter  
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat  
P. FLAMEY, die verschijnt voor verzoeker, en van Advo-  
caat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur  
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari  
1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de  
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste  
advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,  
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State  
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan  
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige  
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de  
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en  
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift volgende uiteenzetting geeft :

"1. Zoals uiteengezet onder het feitenrelaas, baat verzoekende partij een gemengde veehouderij uit te Hamont-Achel, Kiekoet 6, sectie E, nr. 338/H, 1ste Afd.

Op korte termijn is het bedrijf echter niet leefbaar en kan verzoekende partij zijn bedrijf niet blijven verderzetten en tot een leefbaar inkomen komen.

De verwachting van verzoekende partij, om zijn bedrijf uit te breiden, was gerechtvaardigd, gelet enerzijds op de ligging van de inrichting in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en gelet anderzijds op het feit dat het landbouwbedrijf reeds lang ter plaats gevestigd is en voldoet aan alle wettelijke eisen van de milieureglementering en de mestreglementering (zie feitenrelaas).

Teneinde zijn gezin een volwaardig en menselijk inkomen te kunnen verschaffen, is de uitbreiding van het bestaand en vergund landbouwbedrijf van verzoekende partij dan ook gerechtvaardigd.

2. Wanneer verzoekende partij dient te wachten op een vernietigingsarrest van Uw Raad, zullen cruciale jaren voor het bedrijf verlopen zijn en is de teloorgang van het bedrijf onafwendbaar.

Aldus treft de bestreden beslissing de persoonlijke leefwereld van verzoekende partij en zijn gezin (Zie ook R.v.St., Schouteden-Camps, nr. 56.363, 17 november 1995).

Het risico op faillissement en het in het gedrang brengen van de levensvatbaarheid van de onderneming werden door uw Raad ook aanvaard als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in een gelijkaardig geval, waarbij eveneens door de Bestendige Deputatie de exploitatievergunning was verleend en de minister op beroep van een omwonende de vergunning weigert :

'Overwegende dat de gevraagde uitbreiding werd ingewilligd bij beslissing van de bestendige deputatie van 29 maart 1990; dat luidens artikel 13, vierde lid van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, het hoger beroep dat door de genaamde G. Denayer werd ingesteld, deze beslissing niet heeft geschorst; dat daaruit volgt dat verzoekster gerechtigd was van de vergunning gebruik te maken; (...) dat de schorsing van de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, het vergunningsbesluit van de

bestendige deputatie opnieuw uitvoerbaar maakt; dat anderzijds zoals verzoekster terecht betoogt, de bestreden beslissing niet schorsen, hoogstwaarschijnlijk zou neerkomen op het scheppen van een toestand vergelijkbaar met het faillissement; dat dit door een pecuniaire vergoeding niet kan worden verholpen; dat het nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen';

(R.v.St., DE KONINCK, nr. 38.506, 16 januari 1992).

Uw Raad heeft ook reeds geoordeeld dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel op goede gronden verantwoord wordt en niet louter pecuniair is, wanneer de activiteit van een bedrijf zodanig verstoord wordt dat het 'bedrijfseconomisch gezien, niet mogelijk is om het op verantwoorde wijze in bedrijf te houden' (R.v.St., N.V. C. Van Loon & Zoon, nr. 38.974, 12 maart 1992).

4. Verzoeker vraagt derhalve de schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden milieuvergunningsweigering, opdat het bestuur er toe aangezet wordt om de zaak opnieuw te onderzoeken in het licht van de overwegingen van het schorsingsarrest en om een nieuw oordeel te vellen (R.v.St., Anciaux Henry de Faveaux, nr. 34.018, 8 februari 1990; de Liedekerke, nr.35.392, 5 juli 1990).

Overeenkomstig voormelde rechtspraak stelt een schorsingsarrest met gezag van gewijsde van een rechterlijke uitspraak vast dat het tegen het bestreden besluit aangevoerde middel ernstig is, met als gevolg dat de overheid, veel meer dan op grond van het ingestelde vernietigingsberoep alleen, ertoe aangezet wordt, de zaak opnieuw te onderzoeken en, in voorkomend geval, de aangevochten beslissing in te trekken en opnieuw te beschikken";

Overwegende dat de verwerende partij omtrent die uiteenzetting doet gelden :

"De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zou volgen uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, alleen op een abstracte wijze uiteenzet, met o.m. verwijzing naar de rechtspraak van uw Raad, maar zonder concrete onderbouwing.

Met name blijft zij in gebreke aan te tonen dat door de weigering van de vergunning die zij had gevraagd, de leefbaarheid van het bedrijf in het gedrang komt of nog dat zij geen menswaardig leven meer zou kunnen leiden.

Dit voldoet uiteraard niet aan de vereisten die de Raad stelt m.b.t. het aangeven van wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel precies inhoudt.

Overigens kan uit het dossier worden opgemaakt dat de activiteiten waarvoor de vergunning werd

aangevraagd, thans in feite reeds plaatsvinden en is evenmin aangetoond dat verzoekende partij op acute wijze ertoe gedwongen zou worden haar activiteiten stop te zetten.

Voor zover deze gegevens door de verzoekende partij niet zouden worden tegengesproken, moet worden vastgesteld dat zij zichzelf in een onwettige toestand heeft geplaatst zodat zij zich daarop niet kan beroepen om daaruit een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel te kunnen afleiden, m.a.w. aansturen op het handhaven van deze onrechtmatige toestand.

Derhalve is ook het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond naar genoegen van recht";

Overwegende dat de verwerende partij terecht doet gelden dat met dergelijk algemeen en abstract betoog, zonder enige concrete onderbouwing, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kennelijk niet is aangetoond; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

#### **B E S L U I T :**

##### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |               |                      |
|--------|---------------|----------------------|
| Mevr.  | M.-R. BRACKE, | kamervoorzitter,     |
| de HH. | D. VERBIEST,  | staatsraad,          |
|        | R. STEVENS,   | staatsraad,          |
| Mevr.  | A. TRUYENS,   | toegevoegd griffier. |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**M.-R. BRACKE.**